

Arrest

**nr. 71 011 van 29 november 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 augustus 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. BRIJS, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 9 april 2010, verklaart er zich op 16 april 2010 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 8 juli 2011, verstuurd op 8 juli 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Kaboel in 1364 (1985 volgens de westerse kalender). U bent van Hazara-origine en hangt het sjiiitische geloof aan. Op jonge leeftijd verhuisde u met uw familie naar Sheenya, dat gelegen is in het district Behsud 1 van de provincie Maidan Wardak. U volgde drie jaar les in de moskee en werd vervolgens net als uw vader landbouwer. In de lente van 1387 (2008) kwam het in de regio tot een conflict tussen de Hazara’s en de Kuchi’s. Alle Hazara’s wilden de strijd aangaan maar omdat uw moeder ziek was, besloot u bij haar te blijven. Het daaropvolgende jaar namen beide bevolkingsgroepen opnieuw de wapens op. Alle mannelijke Hazara’s dienden actief deel te nemen maar omdat uw moeder u dit afraadde, besloot u er niet op in te gaan. Uw oom kwam vervolgens te weten dat iedereen die geweigerd had hieraan deel te nemen voor de rechter zou moeten verschijnen op verzoek van de ouderlingen uit de regio. In overleg werd er besloten dat u beter Afghanistan kon verlaten. In assad 1388 (juli-augustus 2009) vertrok u vanuit Sheenya naar Kaboel. Vervolgens reisde u verder via Iran en Turkije naar Griekenland waar u ongeveer zes maanden verbleef. Daarna reisde u verder naar België, waar u op 9 april 2010 aankwam. Op 16 april 2010 diende u een asielaanvraag in bij de bevoegde asielinstanties. Bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u problemen met de ouderlingen en commandanten in uw regio. Ter staving van uw asielrelaas legde u uw taskara (Afghaanse identiteitskaart) neer net als die van uw vader. Verder een collectieve oproepingsbrief voor de Hazara’s in uw regio, een individuele oproepingsbrief en de envelop waarin u de brieven werden opgestuurd.”

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoekers verklaringen over zijn leefsituatie in Afghanistan stemmen immers in het geheel niet overeen met die van zijn halfbroer, die op 25 juli 2000 in België asiel aanvroeg. Verzoekers gebrekkige kennis van Afghanistan en van de streek waaruit hij afkomstig zegt te zijn, doet verder vragen rijzen over zijn beweerde verblijf in Behsud 1. Ook over zijn reisweg bleef verzoeker erg op de vlakte. Bovendien rijzen er vragen over de echtheid van verzoekers enige persoonlijke identiteitsdocument. Het feit dat verzoeker geen reëel zicht biedt op zijn herkomst, zijn verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen van zijn werkelijke nood aan bescherming.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing. Hij stelt onder meer dat zijn gebrekkige kennis van Afghanistan en van zijn streek te wijten is aan het feit dat hij maar drie jaar naar school is geweest en daar enkel godsdienstige boeken heeft bestudeerd, hij daarna landbouwer werd en zijn streek zelden heeft verlaten en hij in een klein dorp woonde met weinig communicatiemogelijkheden. Bovendien wijst verzoeker erop dat hij heel wat juiste inlichtingen heeft gegeven en dat hij onmiskenbaar de taal, de Afghaanse kalender, de feesten en het voedsel kent. Over zijn taskara stelt verzoeker onder meer dat de commissaris-generaal niet bewijst dat het formaat van zijn taskara op het ogenblik van de uitgifte niet gangbaar was en dat het door de politieke context van twintig jaar geleden moeilijk is om over een gangbaar formaat te spreken.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat aan verzoekers beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht.

Zo heeft de commissaris-generaal vastgesteld dat verzoeker verkeerdelijk verklaarde dat in zijn streek niet voor de presidentsverkiezingen kon worden gestemd. Verzoeker herinnerde zich ook de parlementsverkiezingen niet. Verzoeker kon behalve Maidan-Wardak geen enkele provincie opnoemen terwijl Afghanistan 34 provincies telt. Op de vraag naar noemenswaardige steden raakte verzoeker niet verder dan Kabul en Bamyan, hetgeen niet ernstig is als men voorhoudt gedurende 25 jaar in een land gewoond te hebben. Verder plaatste hij het begin van de gevechten tussen de Kuchi’s en de Hazara’s verkeerd in de tijd terwijl deze gevechten bovendien de kern van het asielrelaas uitmaken, en wist hij niets over opbouwwerken in zijn streek. Dit zijn zaken die zich in zijn streek afspeelden en waarvoor geen schoolse kennis is vereist. Van verzoeker mag dus worden verwacht dat hij hiervan op de hoogte is, rekening houdend met zijn profiel. Bijgevolg kan aan verzoekers beweerde verblijf in Sheenya geen geloof worden gehecht.

Het feit dat verzoeker onmiskenbaar de taal, de Afghaanse kalender, de feesten en het voedsel kent, toont op zich niet aan dat hij tot aan zijn vertrek naar België in het district Behsud 1 van de provincie Maidan Wardak heeft gewoond.

De fotokopie van verzoekers taskara kan hier niets aan veranderen. Aan fotokopieën kan immers geen bewijswaarde worden verleend aangezien ze gemakkelijk door knip- en plakwerk te vervaardigen zijn.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vertrek naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling erkend is of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die over zijn herkomst ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dus niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER